

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Studia & æurnæ Parisijs. Cap. X.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

appellere condisceret. Nam & ingentibus illum animis impleuit, & crescente desiderio accensum, ad Socios scribendos impulit, qui cum ipso vniuersi in subsidijs essent, dum ad communem laborantis mundi opem ducerentur.

IGNATII studia & arumna
Parisiis. CAP. X.

63. **I**NDE cupiditas inuasit Lutetiam ire; urbem Parisiorum à litteris apprimè celebrem, & Musarum vetustissimam sedem: idque consilium quâ constantiâ cepit, ita retinuit vt obnitentibus multis, & immania damna, viaeque incommoda prædicantibus, eripi tamen hanc sibi mentem nunquam pateretur. Hi, temporis cælique inclementiam proponere: hi, loci hiemes, & anni frigora memorare: tum deinde funestum Gallos inter Hispanosque bellum, & iam mutuis cladibus geri cœptum: rursus terricula, quibus itinera forent septa, ostendere: adductis

com-

compluribus barbaræ crudelitatis exemplis, quæ in viatores nuper edita ferebantur. Ad quæ omnia IGNATIVS quàm interritus esset, vultu verbisque demonstravit, doctus, si quò diuinitus mitteretur, pacem inter arma, in periculis securitatem, ipsisque in laboribus otium sperare. Secundùm hæc, cum bono Deo in Galliam transijt, itinere pedestri, atque anno M. D. XXVIII. Parisios incolumis peruenit.

64. Iam alibi senserat, properatas studiorum spes secus euenisse: neque damnum, nisi nouo incepto, corrigi posse. Igitur Parisijs prius institit ad humaniores litteras per biennium incumbere, quàm grauioribus initiaretur; tum deinde Philosophiæ operam diligentem triennio nauare. Vbi quidem tantos progressus fecit, quantos vel Præses ipse iudicaret, ad honorem Magistri petendum, idoneos. Quem locum ille, quò luculentiùs doctrinæ testimonium ad ceteros iuuan-

dos

dos perferret, non repudiauit. Post-
 modò se diuinis etiam litteris de-
 dit formandum: nec sine Numi-
 ne. Nam, etsi litterarios labores,
 credi vix potest, quæ incommoda
 exceperint; tamen hominem non
 fregere. Primum illi domicilium,
 locus fuit hospitalis, à S. Iacobo
 dictus; sed extrà, & ostiatim vi-
 ctum rogabat. Coactus inde trien-
 nio idemdem ad Belgas excur-
 rere, inque Britanniam trajcere:
 vnde annuo commeatu ab Hispa-
 nis institoribus collecto, egestatis
 iniurias toleraret. Accedebant assi-
 duæ corporis & asperrimæ vexa-
 tiones: quibus vel solis labefacta-
 ri vires etiam integræ potuere.
 Quod quidem non diu post eue-
 nit, quando, ne vita prorsus amit-
 teretur, necesse habuit, aliquamdiu
 scholas omittere. Rursus lacera-
 bant illum aliæ item curæ: qui-
 bus anxius, alienæ salutis consul-
 tum cupiebat. Denique acribus
 multorum odijs appetitus, vehe-
 menter iactabatur. Operæ pretium
 fit,

fit
 rali
 .. e
 pus
 & i
 em
 mo
 auf
 spa
 nec
 pra
 do
 Qu
 eta
 tra
 ha
 nel
 Ea
 vel
 qui
 lun
 mi
 no
 val
 qu
 bal
 tin

fit, tempeſtatis eius initia memo-
raſſe.

65. Spectabantur per idem tem-
pus adoleſcentes aliqui Nobiles,
& ingenuis opibus clari; quos ex-
emplum IGNATII inſigne ad res
mortales abdicandas exciuerat. Hi
auſi ſimul fortunas ſuas in egenos
ſpargere, ſimul egere ipſi, ac vitæ
neceſſaria cum mendicis petere:
prætereà lautitijs publica Xeno-
dochia, vbi degerent, præferre.
Quod illorum factum, vt in ſpe-
ctaculum pleramque ciuitatem at-
traxit, ita parentibus amicisque
haud magnoperè probabatur. Nec
neſciebant, IGNATIUM mouiſſe.
Eapropter illum aggrediuntur: ac
velut in mali auctorem, concepta
quilibet odia euomunt, falſis que il-
lum commentis criminantur. No-
minatim verò adoleſcens Hiſpani
nominis, qui hoc itē conſilio uſus,
valere humana iuſſerat, animos
quorundam vehementiùs pertur-
babat. Præter quem & alij paula-
tim ad optimos mores, & crebram
quà

quâ SACRAMENTORVM, quâ precum consuetudinem, ab IGNATIO erudiebantur. Harum rerum impatientes ij, quos dixi, conspirant. Parisijs S. Barbaræ Collegium est: ibi faba cudebatur.

66. Supplicium quippe est acre, & vel extremis Scholasticorum facinoribus inuentum; quo obseratis Collegij foribus, ad æris campani motum, discipuli glomeratim omnes accurrunt; stant Magistri, & singulis virgarum fascibus infensiminantur; inque vnam gymnasij turbelam fenerissimè omnes animaduertunt. Facies loci formidolosa, & ad sanciendo mores puniendoque peropportuna. Conueniat igitur hac supplicij infamiâ IGNATIVM notare. Enimuerò IGNATIVS funestæ rei haud ignarus, locum in it, aduersus metum constans, & si res posceret, appetentior iniuriæ ferendæ, quàm aduersarij erant faciendæ. Sed occurrebat impauido, non id nimirum agi, vt per ignominiam hanc ipse
petere-

pet
dol
te,
uer
tur
uel
loc
fui
suâ
qui
offi
si p
in
xit
qua
cul
mo
hor
pre
Ibi
tiar
ciss
sup
Qu
tun
hab

peteretur: esse teneram suorum indolem, qui iactâ virtutum semente, nondum ad maturitatem peruenierint: eos utique in flore perituros, si hac odiorum procellâ conuellerentur. Ob has causas placuit loci Rectorem adire. Ibi eum, quid sui iudicij sit, docet. Non se iniuriâ suâ, sed aliorum iacturâ moueri, quibus hæc famæ suæ lacuna mox officeret: sed eam tamen ipsam si porrò negligendam ille duceret, in se, quoad videretur, sæuiret. Dixit hæc atque alia **IGNATIUS**, quæ tempus monebat.

67. At Rector insolitâ vi percussus, principio stupere; mox animo in obsequium flexo, virtutem hominis amare. Simul amicè comprehensum in publicum perducit. Ibi copiosè modestiam innocentiamque prædicat: & quem atrocissimæ laniæ deuouerat, ab eo supplex vesaniæ suæ veniam rogat. Quæ res mirè valuit, ad insperatum **IGNATII** honorem. Nam haberi inde, ac coli, Parisijs pro

E Sancto

Sancto incepit. Adeo quæ infamiæ scena struebatur, ea in gloriæ virtutisq̃ue theatrum vno momento euasit.

68. Iacobus hic Goueanus (id Rectori nomen erat) gente Lusitanus, vir egregiè doctus, ac cetera pius, pluribus deinde beneficijs vnam hanc noxiam pensauit: certè IGNATII eum Sociorumq̃ue singularis postmodò amor tenuit; pæneq̃ue principem sibi auctorem Ioannes Rex habuit, Societatis in Orientem Indiam deducendæ. Ut proinde amplissimæ colonix latissimus prouentus, tantulæ rei principijs propè omnis debeatur.

69. Sed non potuere ceterorum odia vnâ iniuriâ satiari. Pergunt cœptas aduersus insontem calumnias pertexere, & rem eò demum adduxere, vt IGNATIUS impietatis deferretur. Sacras eo tempore quæstiones exercebat Magister Oræus, grauis è S. Dominici familiâ Theologus. Apud quem cum IGNATII causâ perorata fuisset,

vsque

usque adeo falsa esse crimina ac
 nulla constitit, ut eius innocentiam
 doctrinamque ipse iudex publicis
 tabulis sumpserit defendere. Qui
 & cum sibi libellum, quem Man-
 resæ factum docuimus, petijt: at-
 que, si cum bonâ veniâ posset, ex-
 scripturum se ostendit. Ita ple-
 rumque, quos agere aduersarij in
 IGNATII perniciem properabant,
 DEVS in improuisos ipsi paternos
 vertit. Nam idem hic Oraus, cum
 diu post nouis Romæ fluctibus So-
 cij voluerentur, opportunus adfuit,
 & quod infra monstrabimus, pro
 IGNATIO grauissimum testimo-
 nium dixit.

IGNATIVS *Socios scribit.*

CAP. XI.

70. ANGEBATVR iam pridem
 IGNATIVS: & si quæ
 sibi auxilia contraheret, laborabat,
 quibus ad ceterorum salutem im-
 pensius niteretur. Igitur cœpit ad
 Socios sibi adiungendos animum
 intendere, inuenes aliquot spectato

E 2

inge-